

[Jørgen Junior]

Jørgen Junior (FP):

Stoltheden må jo næsten ikke være til at bære for ministeren, når nu hr. Steen Folke på enkelte punkter kan give denne anerkendelse af udenrigsministerens udtalelser. Det falder jo meget godt i tråd med den massive støtte, der i dag er vist fra de tre venstre-fløjspartiets side.

Til hr. Gert Petersens bemærkninger om, at jeg i denne debat om menneskerettighedsforhold i europæiske kommunistiske lande – det drejer sig om en europæisk konference – ikke har pippet så meget som én protest mod forholdene i Chile, Indonesien, Argentina og Brasilien, vil jeg gerne sige, at det er korrekt, fuldstændig korrekt. Det synes jeg heller ikke havde været på sin plads. Jeg synes derimod, udtrykkene »den kalkede grav« og »dobbelt-moralen« – hykleri må jo ikke bruges heroppefra – fuldstændig tilfalder hr. Gert Petersen. Hr. Gert Petersen nævnte jo netop Sydkorea, men ikke Nordkorea. Hr. Gert Petersen nævnte Argentina, men ikke Cuba. Hr. Gert Petersen nævnte Rhodesia, men ikke Angola. Hr. Gert Petersen nævnte Sydafrika, men ikke Moçambique. Er det så balance, er det så rimelighed? Jeg synes, man skal pippe protesterne en lille smule mere retfærdigt, hvis man absolut skal anklage mig for i en debat om europæiske kommunistiske forhold ikke at gøre vrøvl over forhold i Argentina og lignende steder.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Nu er det jo også tilladt under en debat at fortælle om, hvad man gjorde i går, eller hvad man gjorde sidste år, og jeg spurgte hr. Jørgen Junior – som jeg ofte, jeg har fulgt hr. Jørgen Junior igennem det sidste par år, har hørt protestere mod forhold i kommunistiske lande, ligesom jeg også af og til har gjort det, som hr. Jørgen Junior udmærket ved – hvornår han havde protesteret mod den massive og barbariske undertrykkelse i Chile, i Brasilien og i Argentina. Jeg tror ganske enkelt, at hvis hr. Jørgen Junior havde været helt ærlig og svaret, som der burde svares, havde svaret lydt: aldrig.

Til kristeligt folkepartis ordfører må jeg sige, at nogle mennesker af en bestemt kategori kan spørge om mere, end ti vise kan svare på. Nu har jeg holdt et helt indlæg til

stor gene for kristeligt folkepartis ordfører, fordi jeg gik uden for emnet, mente han, om, hvor jeg fandt barbariske og massive overgreb på menneskerettighederne, og så kommer han nu op og spørger mig her til sidst, hvor jeg finder det i Vesteuropa. Jeg holdt et helt indlæg, brugte et kvarter på at fortælle om, hvor jeg fandt det, så jeg ved egentlig ikke, om spørgsmålet er værd at svare på. Jeg finder det ikke i Vesteuropa – og det ved ordføreren aldeles udmærket godt, for det har jeg sagt – jeg finder det i en række andre lande, som jeg ikke vil opremse nu igen.

Må jeg til allersidst sige, at jeg i denne debat netop har nægtet at lade mig spærre inde i en speciel europæisk ramme. Menneskerettighedsproblemet er et helhedsproblem og et globalt problem, og jeg mener netop, at kristeligt folkeparti har søgt at dreje debatten bort fra, hvad der er det helt afgørende, ved at give sin forespørgsel den ordlyd, den har. Men forespørgslen var stilet til ministeren, og ministeren er forpligtet til at svare på en forespørgsel og dermed basta. Jeg har heldigvis også ret til at bringe andre relevante spørgsmål ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne takke hr. Jørgen Jensen for en klar tilkendegivelse af, at Danmarks kommunistiske parti om nødvendigt for at nå sine politiske mål accepterer arrestationer af politiske modstandere. Så ved man, hvad man har i vente. Nu går det jo næppe sådan, at de får magt, som de har agt.

Minister Lise Østergaard:

Der er kun to forhold, jeg vil berøre her ved afslutningen af debatten. Det ene er blevet berørt i anden runde af hr. Arne Christiansen og af hr. Melchior.

Det er åbenbart meget vanskeligt for os at forstå hinanden, når vi taler om menneskerettighedsbegrebet, og hvorledes de to sider af dette begreb forholder sig til hinanden. Det er også svært at sige, hvad der kommer først: hønen eller ægget. Jeg har ganske klart sagt – og jeg har skrevet det – at det er i prioriteringen af de to sider af menneskerettighedsbegrebet: de borgerlige og politiske frihedsrettigheder på den ene side og de sociale og økonomiske rettigheder på den anden si-